

Τὸ ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, παρετηρήθη αἰσθητὴ μείωσις τοῦ ἐνδημικοῦ θηράματος, ἀποτελεῖ πλέον κοινὸν μυστικὸν μεταξὺ τῶν κυνηγῶν καὶ τῶν διαχειριζομένων τὰ θεραπευτικὰ ζητήματα τῆς χώρας μας. Τὸ ὅτι ἐπίσης, εἰς πολλὰς περιοχάς, ἡ μείωσις ἤγγισε τὰ ὅρια τῆς πλήρους ἐξαφανίσεως, εἶναι γεγονός ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως. Εἰς πλείστας περιφέρειας, εἰς τὰς ὁποίας, ἄλλοτε, πρὸ ὀλίγων ἢ περισσοτέρων ἔτων, τὸ ἐνδημικὸν θήραμα, ἐνεφανίζετο ἐν ἀφθονίᾳ, σήμερον παρατηρεῖται τοσαύτη μείωσις, ὥστε νὰ δημιουργηθῆται, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἡ ἐντύπωσις τῆς πλήρους ἐξαφανίσεώς του. Ἐν ὧ εἰς ἄλλας ἢ ἐξαφανίσεις του ἀποτελεῖ πραγματικότητα.

Οἱ λόγοι καὶ τὰ αἷτια τῆς δημιουργηθείσης ταύτης καταστάσεως, εἶναι πολλοὶ καὶ γνωστοὶ εἰς ὄλους σχεδὸν τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸ κυνήγιον.

Σημειώνομεν ἐνταῦθα τοὺς σοβαρωτέρους ἐξ αὐτῶν, τοὺς ἑξῆς:

Πρῶτον: Ἡ μεγίστη αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφοδιαζομένων, κατ' ἔτος, διὰ ἀδειῶν θήρας.

Δεύτερον: Ἡ πλήρης ἀσυδοσία τῶν κυνηγῶν κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς θήρας ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν σχεδὸν ὀργάνων ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας.

Οἱ κυνηγοὶ θηρεύουν ὅπου καὶ δταν ἀρέσκονται, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὸν παραμικρότερον φόβον ἐλέγχου καὶ τιμωρίας των. Αἱ κατὰ χῶρον καὶ χρόνον ἀπαγορεύσεις, γενικαὶ ἢ δι' ὠρισμένα θηράματα, δὲν γίνονται σεβασταί, ἀφ' οὗ τὰ ὄργανα τὰ ὁποία θὰ ἐπέβαλον τὸν σεβασμὸν διὰ τῆς θεβαιώσεως τῶν ἀδικημάτων, εἶναι ἀνύπαρκτα.

Τρίτον: Ἡ χρῆσις ἐκ μέρους τῶν κυνηγῶν, ἐκτὸς τῶν κυνηγετικῶν—πυροβόλων ὄπλων καὶ ἄλλων μέσων—παγίδες, δόκανα, θρόγια, θηλειᾶς κλπ. — ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ θήρα—ἐαροθερινὴ περίοδος.

Τέταρτον: Ἡ ὁμαδικὴ ἀσκήσις θήρας, ὑπὸ πλειόνων κυνηγῶν. Πολλοὶ κυνηγοὶ, πολλάκις ὑπερβαίνοντες τοὺς 25 — 30, μεταφερόμενοι διὰ τοῦ αὐτοῦ μεταφορικοῦ μέσου - λεωφορείου - ἐγκαθίστανται καὶ θηρεύουν εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν, εἰς βαθμὸν λίαν ἐξοντωτικὸν διὰ τὸ ἐνδημικὸν θήραμα. Καὶ ναὶ μὲν ὑφίσταται διάταξις τοῦ «περὶ θήρας» Α.Ν. 1926, ἀπαγορεύουσα τὴν ὁμαδικὴν ταύτην κυνηγεσίαν, πλὴν ὁμως ἡ διατύπωσις καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ θεμελιώσῃ ἀδίκημα καὶ νὰ προκαλέσῃ καταδικαστικὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Πέμπτον. Ἡ διακρίνουσα ὄλους τοὺς κυνηγοὺς ἀπληστία εἰς τὸν φόνον ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων ἐνδημικῶν θηραμάτων, ἰδίᾳ δὲ τῶν πτερωτῶν.

Ἑκτόν. Ἡ χορηγούμενη, κατ' ἔτος, ἐγκρίσις ἐνάρξεως τῆς θήρας καὶ τοῦ ἐνδημικοῦ θηράματος, πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης χρονολογίας ἐπίσης δὲ καὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου αὐτῆς.

Ἑβδόμον. Ἡ χορηγούμενη, κατ' ἔτος, ἐγκρίσις παρατάσεως τῆς θήρας τῶν ὑδροβίων, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ χορηγούμενη ἐγκρίσις θήρας τῶν τρυγῶνων κατὰ τὴν ἀνοιξιν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς θήρας τῶν ὑδροβίων καὶ τῶν τρυγῶνων, ἀσκεῖται ἐλευθέρως καὶ θήρα τοῦ ἐνδημικοῦ θηράματος, λόγω ἀδυναμίας ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου.

Ὀγδοόν. Ἡ θήρα τοῦ λαγωοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ χιόνος καὶ ἡ θήρα ἐπίσης αὐτοῦ διὰ μαυλισματος ἢ σιτὸ καρτέρι καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἀπαγορευομένην ἐποχὴν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται ὁ περιορισμὸς καὶ ἡ ἐξαφανίσις τοῦ ἐνδημικοῦ θηράματος, οἱ πλείστοι ἀνάγονται εἰς τὴν αὐτὴν ἀφορμὴν καὶ αἰτίαν, τὴν ἔλλειψιν προσωπικοῦ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου. Ἄλλοι εἰς τὴν ἐπιδεικνυομένην ἐλαστικότητα ἐκ μέρους τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ὑπαιτιότητα τῶν ἰδίων κυνηγῶν, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων, στερούμενοι κυνηγετικῆς συνειδήσεως, δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸ καλῶς ἐννοούμενον κυνηγετικὸν των συμφέρον.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἀνάγκη λήψεως μέτρων προστασίας τοῦ ἐνδημικοῦ

θηράματος, προβάλλει επιτακτική και επείγουσα. Τονίζουμε τον επείγοντα χαρακτήρα της λήψεως των ένδεικνυομένων μέτρων, διότι ή οίαδήποτε και οίουδήποτε λόγου, καθυστέρησις λήψεως τούτων, θά αποτελέσῃ τόν επικήδειον τοῦ άφανισμοῦ τοῦ ένδημικοῦ θηράματος.

Καθ' ήμᾶς τὰ κυριώτερα καί σοβαρώτερα μέτρα προστασίας εἶναι τὰ ἐξῆς :

Π ρ ω τ ο ν. Διορισμός έπαρκούς αριθμοῦ θηροφυλάκων. Ἐπειδή ό διορισμός θηροφυλάκων, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, καθίσταται ὑπό τὰς σημερινὰς συνθήκας, σχεδόν αδύνατος, δεόν ὕπως επιδιωχθῆ ή εξασφάλισις τῶν πόρων διά τήν καταβολήν τῆς αντιμισθίας αὐτῶν, εἰς δάρος τῶν κυνηγῶν, κατὰ τήν έκδοσιν τῶν ἀδειῶν θήρας.

Ἡ δημιουργία Ταμείου θήρας, κατὰ Δασαρχείον, ἔσοδα τοῦ ὁποίου θά αποτελέσουν α) εἰσφορά ἐκάστου κυνηγοῦ, κατὰ τήν έκδοσιν τῆς ἀδείας, 20 - 25 δραχμῶν καί β) προσοτικαία κρήτησις ἐκ τῶν καταβαλλομένων ἀμοιβῶν διά τόν φόνον ἐπιβλαβῶν ζώων καί πτηνῶν, καθοριζομένη εἰς 5—10 ο), θά εξασφαλίσῃ τήν οικονομικήν δυνατότητα τοῦ διορισμοῦ έπαρκούς αριθμοῦ θηροφυλάκων. Ἄνευ προσωπικοῦ ἐλέγχου καί ἐπιβλέψεως, ὅλα τὰ ἄλλα μέτρα θά ἀποδειχθοῦν ἀποτελεσματικά.

Δ ε ὑ τ ε ρ ο ν. Ὁργάνωσις κατὰ χῶρον καί χρόνον τῆς θήρας, κατὰ περιφέρειας Δασαρχείων, κατὰ τρόπον συστηματικόν καί μελετημένον, ὥστε νά δημιουργοῦνται συνθήκαι πραγματικῆς καί ἀποτελεσματικῆς προστασίας τοῦ ένδημικοῦ θηράματος.

Τ ρ ί τ ο ν. Σφρῆγισις τῶν κυνηγετικῶν ὄπλων εἰς τό τέλος τῆς κυνηγετικῆς περιόδου καί ἀποσφράγισις αὐτῶν κατὰ τήν ἔναρξιν τῆς νέας καί εὐθὺς ἅμα τῇ έκδόσει τῆς ἀδείας θήρας. Τό μέτρον τοῦτο, ὅπερ θά καταστείλῃ αὐτομάτως τήν παράνομον ἄσκησιν θήρας κατὰ τήν ἀπαγορευμένην ἐποχήν, ἔχει ληφθῆ εἰς ἄλλα Κράτη. Ὑπό τὰς κρατούσας δὲ σήμερον παρ' ήμῖν συνθήκας, κρίνεται ἀπαραίτητον καί ἐπιβεβλημένον.

Παρόμοιον μέτρον ἄλλως τε λαμβάνεται παρ' ήμῖν διά τοὺς ἄμβουκας καί δὲν νομίζομεν ὅτι θά εἶναι δύσκολος ή λήψις του καί διά τὰ κυνηγετικά ὄπλα.

Τ έ τ α ρ τ ο ν. Ἀπαγόρευσις τῆς θήρας τῶν τρυγῶνων κατὰ τήν θερινήν περίοδον. Ἡ θήρα τῶν τρυγῶνων κατὰ τήν περίοδον ταύτην ἐκτός τοῦ ὅτι ἀσκεῖται κατὰ τήν ἀπαγορευμένην ἐκ τοῦ Νόμου ἐποχήν, παρέχει τήν εὐχέρειαν εἰς τοὺς κυνηγούς, τῆς θήρας καί ἄλλων θηραμάτων ένδημικῶν.

Ἄλλως τε ἔχει καταστῆ πλέον συνειδησις εἰς τοὺς περισσοτέρους κυνηγούς ὅτι ή θήρα τῆς τρυγῶνος κατὰ τήν ἐποχήν ταύτην, ἐξυπηρετεῖ ἐλάχιστους μένον κυνηγούς τοῦ Κέντρου καί τοὺς ἐμπόρους τῶν κυνηγετικῶν εἰδῶν, εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ὁποίων, κατὰ κανόνα, ὀφείλεται ή ἔγκρισις τῆς ἀσκήσεως τῆς θήρας ταύτης.

Π έ μ π τ ο ν. Περιορισμός τῆς χρονικῆς περιόδου τῆς θήρας τῶν ένδημικῶν θηραμάτων. Διά τοῦ τοιούτου περιορισμοῦ θά προστατευθῆ αὐτομάτως τό ένδημικόν θήραμα, ἀφ' οὔ ὁ ἀριθμός τῶν καθ' ἐκάστην κυνηγετικῆν περίοδον φονευομένων τοιούτων, θά εἶναι μικρότερος.

Ἐ κ τ ο ν. Καθορισμός τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ τῶν ένδημικῶν θηραμάτων, τὰ ὁποῖα θά δύναται ἕκαστος κυνηγός νά φονεύῃ καθ' ἐκάστην κυνηγετικῆν ἐξοδόν του. Ὁ εἰς (1) λαγῶδες καί αἰ τρεῖς (3) πέρδικες θά πρέπη νά αποτελέσουν τό μέγιστον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

Ἐ ὅ ὁ μ ο ν. Ἀπαγόρευσις τῆς ὀμαδικῆς κυνηγεσίας. Νά καθορισθῆ ὡς ὀμαδική κυνηγεσία ή ἐκ πλειόνων τῶν 5 κυνηγῶν ὀμάς, διά κοινόν λογαριασμόν θηρεύόντων. Καί νά καθορισθῆ ή ἔννοια τοῦ ὄρου τῆς ὀμαδικῆς κυνηγεσίας, ὥστε νά μή καθίσταται εὐκόλος ή καταστρατήγησις.

Αὐτὰ εἶναι, κατὰ τήν γνώμην μας, τὰ σοβαρώτερα μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβανόμενα, δύνανται νά ἀναχαιτίσουν σοβαρῶς τήν ἐξαφάνισιν τοῦ ένδημικοῦ θηράματος. Ἴσως χαρακτηρισθοῦν ἀπό μερικοὺς ὡς περιοριστικά καί ἀνελεύθερα. Ἄν λάβουν ὅμως ὑπ' ὄψει τους, ὅτι χωρὶς τὰ μέτρα αὐτά, δὲν θά παρέλθῃ μεγάλο χρονικόν διάστημα πού ή ἐξαφάνισις τοῦ ένδημικοῦ θηράματος θά εἶναι ὀλοκληρωτική καί εἰς τὰ πλέον ὀρεινά καί ἀπομεμακρυσμένα μέρη, θά θελήσουν νά κάμουν ἔστω καί μικράς ὑποχωρήσεις εἰς τὰς περι ἐλευθερίας ἀρχάς των. Διότι ἄλλως, ὁ λαγῶδες καί ή πέρδικα θά ἀποτελοῦν ἀνάμνησιν τῆς ὑπάρξεώς των εἰς τήν χώραν μας.